

Zakázaná
láská

Petra Karasová

ZAKÁZANÁ
LÁSKA

Petra Karasová

KAPITOLA 1

(Nové Hrady v jižních Čechách, 1510)

„Tvoje cela,“ uvedla mě abatyše do místnosti, ve které budu bydlet.

Rozhlédla jsem se. Moc toho tam nebylo, vybavení místnosti tvořila vlastně jen dřevěná pryčna a nad ní velký dřevěný kříž. *Ale co bych taky měla čekat v klášteře?*

„Odpočín si po cestě, a pak za mnou přijď.“

Přikývla jsem a abatyše odešla. Sedla jsem si na postel a dívala se z okna. Bylo mi smutno, stýskalo se mi po matce. Až do té doby, do svých čtrnácti, jsem nikdy bez ní dlouho nebyla. Odhrnula jsem příkrývku a lehla si na postel. *Au, je moc tvrdá, ta, co na ní spím doma, je mnohem pohodlnější.* I přesto jsem za chvíli usnula vyčerpáním z dlouhé cesty kočárem.

„Petronelo, probud' se!“

Otevřela jsem oči, nade mnou stála matka představená.

„No konečně! Pojď na večeři.“

Neochotně jsem vstala a šla za ní. V jídelně už byly ostatní dívky a čekaly pouze na můj příchod. Sedla jsem si na poslední volné místo. Před jídlem jsem se nejprve pomodlily. Moc mi to nechutnalo, byla jsem z domova zvyklá na lepší jídla, ale přesto jsem snědla vše, co

jsem měla na talíři. Bylo mi totiž jasné, že nic jiného nedostanu. Když jsme dojedly, odcházely jsme do svých cel.

„Petronelo, chci s tebou mluvit.“

Odešla jsem s matkou představenou.

„Chci, abys věděla, že ti tu nebudu trpět žádné manýry,“ začala, když jsem zavřela dveře.

„Ano, matko představená,“ řekla jsem tiše se sklopenou hlavou.

Abatyše přešla po místnosti ke skříni a vyndala z ní jednoduché šaty a šátek na zakrytí vlasů.

„Tohle teď budeš nosit! Běda, jestli tě někdy uvidím ve tvých šatech!“

Vzala jsem si je od ní.

„Můžeš už jít.“

Vyšla jsem na chodbu a zamířila do své cely. Zavřela jsem za sebou dveře a převlékla se z těsných šatů do košile. Pak jsem znovu ulehla a zavřela oči.

Tu noc jsem vůbec nemohla usnout. Pořád jsem se jen převalovala, ale spánek nepřicházel. Nakonec jsem to vzdala a až do rána si četla. Někdo zaklepal na dveře.

„Vstupte.“

Dveře se otevřely a na prahu stála abatyše.

„Ty jsi ještě v posteli? Ostatní dívky už jsou na výuce. Rychle se obleč a připoj se k nim.“

Přikývla jsem a abatyše odešla. Vstala jsem a oblékla si klášterní šaty a své dlouhé hnědé vlasy zakryla šátkem. Sešla jsem po schodech